

De Paasdagen

De Paasdagen die zijn voorbij. Ik kan en mag zeggen dat ik die gezellig en gevarieerd heb doorgebracht. Het weer mocht dan niet perfect zijn, maar het weerhield me er niet van om te genieten van activiteiten zoals naar sport te kijken en een ommetje te maken. En natuurlijk lekker eten en drinken is altijd een goede manier om de dagen door te komen, vooral met een speciale paascake van mijn zoon en de konijnenbouten in het zuur van de dochter. Met frietjes er bij heb ik die bouten soldaat gemaakt en weggespoeld met een koel glas Heineken. Het hoogtepunt van mijn paasweekend is duidelijk het kijken naar de Ronde van Vlaanderen geweest. Meerdere keren ben ik op het puntje van mijn stoel moeten gaan zitten. Toen mijn favoriet Mathieu van de Poel op de Koppenberg al de anderen in de vernieling reed gierde de adrenaline door mijn aderen. En toen hij met ruime voorsprong de roemrijke klassieker won en dit accentueerde met triomfantelijk zijn renfiets omhoog te steken, ja, toen bracht ik ook mijn handen op mekaar. Ze werden warm van mijn klappen voor zijn prestatie. Hij werd immers uitgedaagd. Heel wat keren werd in de koers op hem gejaagd. De opdracht van de ploegen met een favoriet in hun midden, die hadden de opdracht om Mathieu uit te putten. Maar hij draaide die rollen om op de gevreesde Koppenberg. Daar maakte hij het verschil. Met hem konden slecht twee renners op de fiets blijven en de rest moest op de kletsnatte kasseien van hun stalen ros af. Maar Mathieu niet en als een beest bleef hij de pedalen ranselen. En al gauw kregen toen al de andere renners in de gaten dat tegen hem niet was te knokken en staakten hun verzet. Een keer de “Ronde van Vlaanderen” winnen is speciaal, en twee keer winnen is bijzonder en als je dit monster drie keer wint dan zijn daar geen woorden voor. Dat is.....? Zo bracht ik groten-deels mijn 1ste Paasdag door. En op Paasdagmaandag was het zoals het iedere maandag is. Rond de klok van 10 uur dan krijg ik mijn vaste duivenvrienden op bezoek. Natuurlijk wordt er dan het meest gepraat over alles wat met duiven te maken heeft. Nu in het stille seizoen is het vooral de pech die er is. De roofvogels die hebben honger. Elke liefhebber krijgt er zowat mee te maken. Diep bedroeft was een van mijn vrienden omdat een roofvogel één van zijn beste doffers als prooi te pakken kreeg. En dat was alweer de zoveelste duif (de achtste) die hij daardoor kwijt raakte. Het is hartverscheurend om te horen dat je vrienden zo'n moeilijke tijd doormaken vanwege de roofvogels die hun duiven aanvallen. Het is begrijpelijk dat dit een grote bron van frustratie en verdriet is, vooral als het gaat om het verlies van waardevolle duiven. Zeker is het dat het stille seizoen een periode van zorg en bezorgdheid is voor de duivenliefhebbers vanwege de roofvogels. Gelukkig zullen de aanstaande wedvluchten wellicht voor een welkome afleiding zorgen zodat het accent van de duivensport een andere wending krijgt. Het opwachten van de duiven van de vlucht zal dan een opwindende tijd zijn waarbij de spanning van de competitie en het plezier van het zien van de terugkerende duiven centraal staan. Dat zorgt voor nieuwe energie en verlichting en een fijn gevoel!

Pie.

